

REDACTIONEEL

Meer dan clichés

Een nummer over lust en liefde. Ook wanneer we aan dit thema denken, kunnen we natuurlijk niet om de coronacrisis heen, fysiek contact is immers in deze tijden heel wat complexer geworden. Dat vrijwel iedereen behoefte heeft aan lichamelijk contact mag duidelijk zijn. Sommigen vinden dat in ieder geval binnen het gezin, en mogen daarbuiten in België (en dus eigenlijk niet over de grens...) nog één 'knuffelcontact' hebben, voor anderen blijft het bij dat ene knuffelcontact. Uiteraard mogen we hier veel kritiek op hebben, ik hoop toch maar dat iedereen zich hieraan houdt, zodat we zo snel mogelijk weer iedereen mogen knuffelen, mochten we dat willen tenminste. Liefde en lust als vrije keuze voor iedereen, al zijn daar ook na de Coronacrisis nog de nodige stappen voor nodig, zo blijkt ook uit dit nummer.

Wie denkt aan liefde en lust dwaalt in gedachten misschien af naar de Amsterdamse Wallen, ook wel het *Red Light District* genoemd (al associëren sommigen dat met windmolens – zie Arjen Lubach), en de gentrificatie van deze buurt. Dat daar veel verandering heeft plaatsgevonden is zeker. Als Amsterdammer kwam ik daar als kind met mijn ouders nauwelijks. Wellicht kwam dat nog altijd door het slechte imago en de drugsverslaafden in de jaren 70. De aflevering van 'Andere Tijden' over deze heroïne-epidemie is een aanrader, en laat zien hoe heroïne via Chinese bendes in Amsterdam terecht kwam. Als wij toch in het gebied kwamen dan was dat misschien om koffie te kopen in de Warmoesstraat, in een winkel die nu vermoedelijk heeft plaatsgemaakt voor een Nutellawinkel. Ik zag de buurt dus wellicht vaker op de televisie (Baantjer) dan in het echt. Dit was vooral een weergave van de jaren 70 en 80 en geen afspiegeling van de werkelijkheid. Wat dat betreft zijn er parallellen met digitale dating. In mijn studententijd heb ik dan nog een keer een karaokebar getrotseerd, waarbij toeristen buiten via een televisiescherm konden zien hoe wij het Amsterdamse levenslied vertolkten. Zou dat onder de noemer authenticiteit in toerisme vallen? Gelukkig zijn die beelden niet bewaard. Dat er veel veranderd is mag duidelijk zijn, zowel in positieve als in negatieve zin. De drugsverslaafden zijn grotendeels uit het stadsbeeld verdwenen, en hebben plaatsgemaakt voor toeristen. Via de wet BIBOB en het Project 1012 (2007-2018) is getracht criminele ondernemers te stoppen, de criminaliteit in te dammen en het gebied economisch te upgraden. Dat heeft maar een beperkt effect gehad, zo blijkt uit een onderzoek van de Amsterdamse Rekenkamer. Criminaliteit en misstanden zijn er nog steeds, denk maar aan mensenhandel en seksuele uitbuiting. Sterker nog, de Amsterdamse Ombudsman noemde het gehele centrum in de zomer van 2018 een 'wetteloze stadsjungle zonder gezag'. Er is dus nog veel verandering nodig, en dat vereist een geïntegreerde aanpak. En laat nou net dat juist zo vaak ontbreken. Het is in dat opzicht ook maar de vraag in hoeverre een project als het *Green Light District*, dat het gebied tracht te verduurzamen, echt verandering teweeg gaat brengen. De *Green Light Experience* is alvast een leuk idee, al hoop ik niet dat mijn favoriete proeflokaal (de enige plek die ik de afgelopen 10 jaar op de Wallen heb aangedaan) te druk wordt. Bier brouwen met regenwater en door werknemers met een achterstand op de arbeidsmarkt, is niet alleen een goed initiatief, het laat ook zien dat Amsterdams bier in België wel degelijk gemist kan worden.

Hoewel er zeker sprake is van sekstoerisme wanneer het over de Wallen gaat, wordt er wat dat betreft wellicht vaker de link gelegd met een land als Thailand. Sekstoerisme wordt dan

ook vaak gedefinieerd als 'reizigers' die vanuit meer welvarende landen naar minder welvarende landen reizen voor het 'kopen' van seksuele diensten. De Groene Amsterdammer gaf in 2017 een redelijk uitgebreid inzicht in dit fenomeen. Zo wordt benadrukt dat van de 19,5 miljoen mannen die Thailand in 2016 bezochten, 70 procent kwam voor de seks. Het is ook het jaar dat ik voor een paar weken naar Thailand en Myanmar vertrok, om rond te reizen en vrienden te bezoeken. In het vliegtuig zat ik dan ook misschien niet toevallig naast een oudere man die trots vertelde hoe hij enkele maanden per jaar zijn oude dag doorbracht in Thailand. Met al mijn naïviteit dacht ik nog: 'wat avontuurlijk'. Maar tijdens een 6 uur durende tussenstop in miljoenenstad Xiamen, inclusief gratis hotel in het stadscentrum, bleef hij liever op het vliegveld. En ik geef toe, zonder vertaalapp en een paar uur na een flinke orkaan met heel wat schade, was het niet heel gemakkelijk om door de stad te lopen, laat staan een taxi terug te vinden naar het vliegveld. Tijdens de tweede vlucht werd dan duidelijk dat hij helemaal niet zo avontuurlijk was ingesteld, en ging het vooral nog over de 'jongere Thaise dames'. Toen hij vervolgens bij de geldautomaat op het vliegveld weer achter mij stond, en mijn hulp daarvoor nodig had, was het beeld compleet. Inmiddels ben ik opnieuw aan het dagdromen over het Thaise eten, maar vooral ook over de wonderbaarlijke tempels en gastvrijheid in Myanmar en de trekking over het platteland aldaar. En tegelijkertijd vraag ik mij af, of mijn medepassagier van destijds dit jaar ook naar Drenthe is gegaan? Wellicht heeft hij mij wel ingehaald op een e-bike. Fietsen komt aan bod in het eerste nummer van volgend jaar. Maar voor nu laat ik u de geografische wereld van liefde en lust ontdekken, die veel meer omvat dan jij en ik in eerste instantie misschien denken.

Wesley Gruijthuijsen
Hoofdredactie AGORA

COVERFOTO
Mark Lawson (Unsplash)

INFOGRAPHIC
Xin Pan (xin.pan@kuleuven.be) is doctoraatsonderzoeker in geografie van seksualiteit (KU Leuven). Haar huidig onderzoek focust op lokaal en transnationaal LGBTQ activisme en queer migranten.